

VIURE

Vivienne Westwood posa la seva moda al servei de Venècia

PÀGINA 8

Dilluns, 15 de febrer del 2016

EL DISTRICTE METROPOLITÀ DE LES AVANTGUARDES

Art per fer reviure les indústries en declivi de l'Hospitalet

■ La segona ciutat de Catalunya vol imitar el cas de Brooklyn i ser un imant per al sector cultural

DAVID GUERRERO

L'Hospitalet de Llobregat

El que abans eren fàbriques oblidades ara poden ser factories de creació cultural, almenys a l'Hospitalet de Llobregat. En una zona industrial al mig de la ciutat hi ha acumulades naus en desús que difícilment seran recuperades per al seu propòsit inicial. De manera que l'Ajuntament està disposat a aprofitar la centralitat de l'espai per reconvertir-lo en un lloc atractiu per al sector cultural a nivell metropolità. Dissenyadors, creadors audiovisuals, músics, artistes de tot tipus... la indústria cultural és àmplia i no hi ha cap espai a la ciutat de Barcelona ni als voltants que els aculli i els reuneixi en un lloc amb personalitat pròpia.

Sobre el mapa, el districte cultural consta de 25 hectàrees aproximadament i queda delimitat per l'avinguda Carrilet, l'avinguda Fabregada i la Traversia Industrial, entre els barris de Sant Josep i Bellvitge. A la pràctica, vol ser un espai físic obert. L'exemple més clar és que el centre cultural Tecla Sala queda fora del districte, però, en canvi, actua com a nucli irradiador.

La fàbrica tèxtil reconvertida en biblioteca central fa 15 anys és un cas d'èxit que marca el camí. On hi havia telers ara hi ha llibres. On ara hi ha naus buides que fins fa poc eren petits tallers de manufactures demà hi pot haver estudis d'artistes.

Per fer més atractiu el districte cultural, l'Ajuntament ja té a punt una modificació del pla general metropolità (PGM). El pla de desenvolupament urbanístic de la zona ha estat elaborat per

LIBERT TEIXIDÓ

Central Street. El carrer Cobalt, que creua de punta a punta el districte, es convertirà en bulevard i serà l'eix principal del projecte

Miquel Espinet i es portarà a aprovació al ple municipal del febrer. "No és cap gran intervenció urbanística, aquí no hi ha gens ni mica d'especulació", aclareix l'alcalde de l'Hospitalet de Llobregat, Núria Marín.

El carrer Cobalt serà l'eix central del districte. Els responsables del projecte l'anomenen Central Street. Amb 20 metres d'amplada, creua de punta a punta el districte, i actualment té una imatge semblant a la de qualsevol altre

polígon aïllat als afores d'una ciutat. La idea és transformar el carrer en un bulevard que faci compatible l'ús de l'activitat industrial existent amb unes vores més amples per incentivar el pas de vianants i les visites a ga-

leries i espais relacionats amb l'art i la creativitat. Els dies festius i els caps de setmana, el carrer Cobalt es tallarà al trànsit i es convertirà en un lloc de trobada,

CONTINUA A LA PÀGINA SEGÜENT >>

Talla antiga J
Srl 3,75 cts
10.000 €

Talla maragda F
VVSI 5 cts
110.000

Múltiples tamanyes
2 cts G-HVVs
1.000€

ENSEÑAT HERITAGE

DIAMANTS TOTES LES FORMES,
TAMANYES I QUALITATS

COMPREM

Rambla Catalunya 88 - Barcelona
ensenat.heritage@gmail.com 932151515
www.ensenatheritage.com

Exemple de preus pagats per pedres certificades GIA

Talla brillant G
VsI 2,40 cts
16.000 €

Talla antiga HVsI
2,9 cts total
3.000 €

Múltiples tamanyes
G-HVVs de 0,15 a
0,40 cts 2.200 €

LA TRANSFORMACIÓ DE L'HOSPITALET DE LLOBREGAT

Bonificacions fiscals per fomentar la cultura

>> VE DE LA PÀGINA ANTERIOR

amb diferents activitats artístiques i populars. Una de les vies que travessa Cobalt és el carrer Miquel Romeu, una rara avis a la zona. Petits locals, tallers i restaurants de menú diari conviuen amb cases d'una planta o dues com a màxim. És l'únic carrer que encara té una mica de vida una vegada ha finalitzat l'horari laboral, i per això els tècnics municipals volen potenciar-lo i convertir-lo en una via per als viants que alhora sigui un espai agradable, un parèntesi al bell mig del districte.

També s'actuarà mínimament al carrer paral·lel, Leonardo Da Vinci, però en aquest cas sense arribar a tallar el trànsit. L'altra

LA METAMORFOSI

Els descampats seran zones verdes, i les naus industrials, galeries d'art, de disseny...

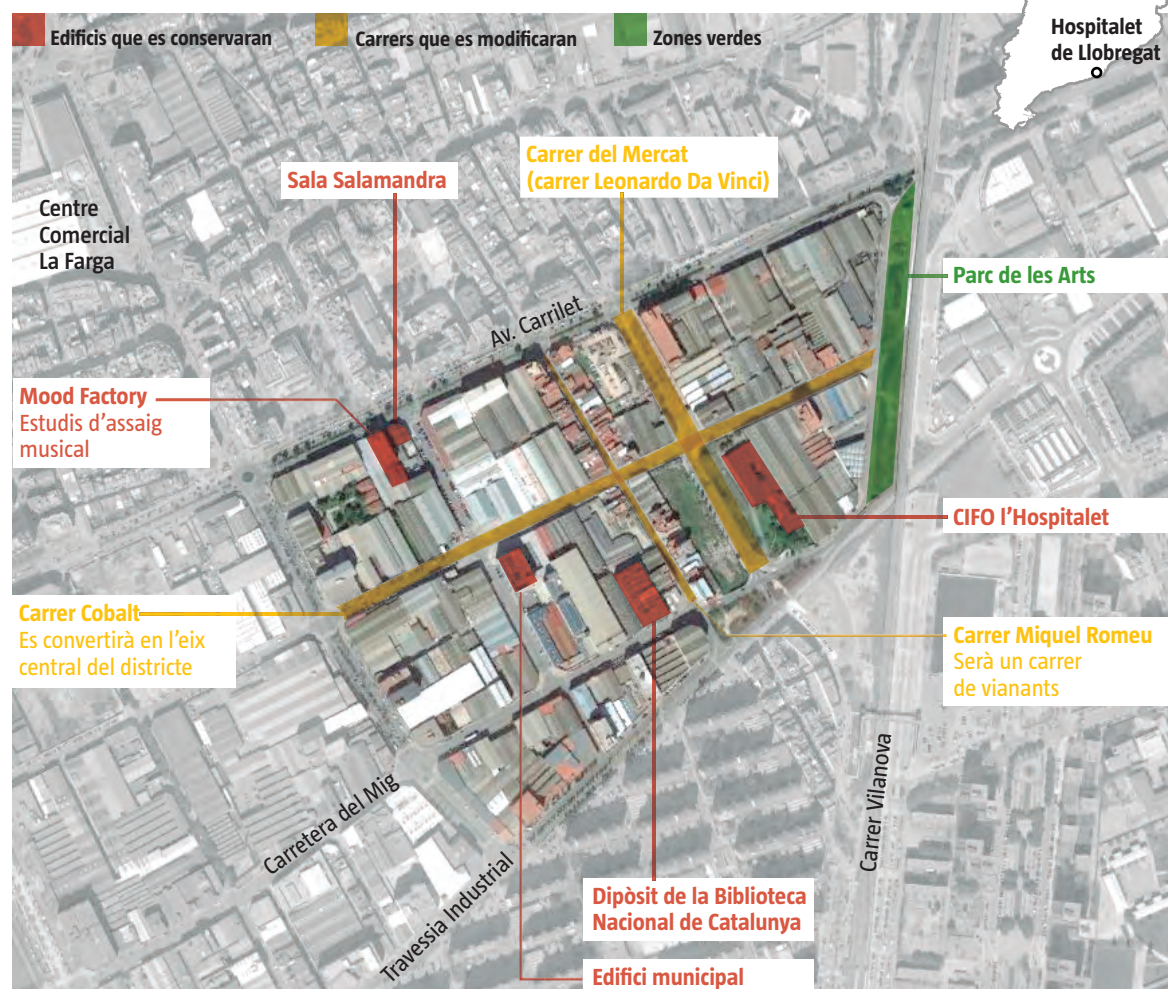
"S'OBRE UNA PORTA"

"L'arribada d'artistes no ha d'implicar la marxa d'obrers", sosté l'Ajuntament

innovació urbanística important serà la creació del parc de les Arts. Un descampat que acumula brutícia i deixadesa al costat de les vies del tren de Vilanova es convertirà en una zona verda.

No es vol presentar l'arribada dels artistes com la substitució de la indústria tradicional que encara sobreviu en aquests carrers. "No es farà fora ningú ni es tancarà res, al contrari, s'obre una altra porta, la de la indústria cultural, i s'ordena l'espai per fer-lo més atractiu", explica Joan Francesc Marco, ideòleg i responsable del projecte. Més enllà d'un rentat de cara urbanística i la creació d'un ecosiste-

Les 25 hectàrees destinades a la indústria cultural

COM SERÀ EL CARRER CENTRAL DEL DISTRICTE

Estat actual

Secció proposada

FONT: Ajuntament de l'Hospitalet

LA VANGUARDIA

ma atractiu, l'Ajuntament de l'Hospitalet ha decidit afegir un element per acabar de decantar la balança a favor seu: la bonificació del 95% de l'impost de béns immobles (IBI) i de l'impost d'activitats econòmiques (IAE) a totes les empreses

culturals que s'instal·lin a la ciutat a partir d'aquest any mateix. Al centre cultural Tecla Sala ja funciona l'oficina per atendre possibles interessats. La seva funció és fer d'intermediària entre els propietaris de les naus buides i els artistes i les petites

empreses que s'hi vulguin traslladar. Al capdavant d'aquesta funció hi ha Albert Mercadé, director de la Fundació Arranz-Bravo, un dels organismes que precisament ha fet venir més artistes joves a aquesta ciutat durant els últims anys. Molts

estan instal·lats a l'edifici Freixas o formen part del col·lectiu Salamina, dos exemples d'edificis industrials reconvertits en espais artístics. Tots dos queden fora del districte cultural geogràficament parlant, però són models d'èxit del que ara es vol aplicar precisament a la ciutat. La instal·lació de les galeries Nogueras Blanchard i Ana Mas Projects al barri de Santa Eulàlia mentre agafava forma el projecte de districte cultural fa que els responsables pensin que la idea pot triomfar.

Les galeries d'art acaben d'arribar, però ja fa anys que la música és a l'Hospitalet. Just en una cantonada de la zona que es vol convertir en districte cultural hi ha la Sala Salamandra. Fa més de 15 anys que programa música en directe i ha atret fins a l'avinguda Carrilet públic nocturn de tota l'àrea metropolitana. Molt a prop hi ha Mood Factory, un es-

La propera galeria d'Àlex Nogueras és un

Galeristes que fugen dels lloguers alts i la manca d'espai de Barcelona

D. GUERRERO L'Hospitalet de Llobregat

Fart de tenir un espai petit, amb la terrassa d'un bar incomplint la normativa al davant, la bastida d'unes obres que s'eternitzaven al costat i veient passar per la vorera turistes continuament, Àlex Nogueras va prendre una decisió difícil, però no se'n penedeix. La galeria Nogueras Blanchard va abandonar el carrer Xuclà, al Raval, i va sortir a la recerca d'un lloc diferent on se sentís còmode.

El Poblenou el va descartar perquè "tots els que se n'hi han anat han acabat fracassant", valora Nogueras, que un dia va comentar la seva intenció de mudar-se a uns artistes del col·lectiu Salamina, instal·lats a l'Hospitalet des de fa temps. Li van dir meravelles de la ciutat. Ell, que no hi havia estat mai, va començar a mirar locals fins que va trobar una antiga impremta al carrer Isaac Peral, que és un atzucac però "amb una llum espectacular". Té 140 metres

quadrats d'exposició, més del doble de l'espai que tenia a Barcelona, i un soterrani que utilitza com a magatzem. En total, 500 m², "tot un luxe", per Nogueras. "La gent quan veu l'espai queda impressionada; al sector no hi estem acostumats, a tenir tanta amplitud". A la primera planta del mateix edifici d'estètica industrial s'hi ha instal·lat Ana Mas Projects, una altra galerista que abans era a la Via Augusta i que va arribar a l'Hospitalet seguint els passos de

Ana Mas, una altra de les galeristes que van arribar a aquesta zona

LLIBERT TEIXIDÓ

Dorian, la banda de Bunbury i l'hospitalenc Dani Flaco. L'amo de Mood Factory, Julio Artola, veu de bon ull l'impuls del districte cultural. "Tot el que sigui promoure la cultura serà genial", diu Artola recordant les dificultats que travessa el sector.

El germen del districte cultural és el procés participatiu

ELS EXEMPLES

L'experiència del Lower East Side a Nova York és un altre mirall on aprendre

LA INVERSIÓ

És un projecte a mitjà termini, amb una inversió inicial de 30 milions d'euros

com a font de creació de riquesa per a la ciutat", resumeix Joan Francesc Marco. Els referents són molts: Berlín, Miami, Estocolm, Amsterdam, Hèlsinki... totes aquestes ciutats han reconvertit zones industrials que estaven en declivi.

Des de fa temps Brooklyn sembla un model per a l'Hospitalet, tot i que el districte cultural es fixa més en el Meatpacking District de Manhattan, que acull dissenyadors gràfics, arquitectes i artistes, i s'ha convertit en una destinació d'avantguarda sense perdre autenticitat. Un altre mirall i exemple d'èxit és el Fourth Arts Block (FAB), que ha convertit 4th Street del Lower East Side en un carrer amb 10 centres culturals i 17 locals d'assaig.

Amb elements d'aquí i d'allà, el districte cultural és una de les apostes decidides de l'Ajuntament. Sense presses, és un projecte a mitjà termini. De moment

LIBERT TEIXIDÓ

model d'èxit del qual ara es vol estendre

L'Hon, en el qual els veïns van aportar propostes de futur de la ciutat. L'Ajuntament va encarregar un estudi a Josep Ramoneda i així va sorgir la idea. "Tenim l'oportunitat de desenvolupar el sector de la cultura entès amb tota la seva amplitud i vist

es treballa a vuit anys vista, per als que hi ha previstos una inversió de 30 milions d'euros financada a mitges amb la Unió Europea. "Ara preparem el terreny i els propers anys aniran passant coses", conclou l'alcaldeessa de l'Hospitalet. ●

Nogueras Blanchard per fugir d'un lloguer altíssim. L'assistent de la galeria, Irene Pedrico, coincideix a destacar el millor de la nova ubicació: la llum i l'ampli espai diàfan per exposar. Ni els uns ni els altres no han perdut compradors ni artistes. Al contrari. "Tenir més espai fa més atractiva la galeria per als artistes", apunta Àlex Nogueras. I els compradors són els mateixos, segons afegeix Irene Pedrico.

Més amunt, al mateix edifici, encara hi ha tres plantes més, buides. Ja les han ensenyades a altres galeristes de Barcelona i també a alguns artistes. Estan convençuts que els mesos vinents hi haurà nous inquilins. Per si faltaven arguments: la parada de

metro de Santa Eulàlia és a cinc minuts i tenen aparcament a la porta, en una petita placeta que només s'altera quan uns nens d'entre sis i nou anys es posen a jugar a pilota a la sortida de classe. De la galeria en diuen "el museu", i encara que al principi miraven estranyats les exposicions, n'han acabat sent uns assidus i més d'un dia deixen la pilota de banda per entrar a dibuixar al despatx d'Àlex Nogueras. El que ha sorgit de manera espontània és un altre dels objectius del districte cultural: fer de la cultura un eix de cohesió a la ciutat. Sense saber-ho, Nogueras Blanchard i Ana Mas Projects s'han convertit en un aval de pes per al futur districte cultural. ●

PATRIMONI

Els Hostalets de Pierola converteixen una modesta proposta de ruta històrica en una idea d'èxit

Els tresors de l'Anoia

LAIA LEVIS
Barcelona

Ser creatiu està de moda i molts joves saben que aquesta pot ser la clau per tenir èxit. Si no, que l'hi preguntin a Jordi Parcerisas, un emprenedor de 22 anys, que ha fet de la passió per la cultura i pel seu poble, una professió.

La seva aventura va començar l'any passat, quan la regidoria de Cultura i Turisme del seu municipi, els Hostalets de Pierola, a la comarca barcelonina de l'Anoia, li va encarregar la instal·lació d'unes plaques amb informació per identificar uns edificis poc coneguts, tot i que els veïns i tots els turistes que visiten la localitat els consideren joies arquitectòniques.

Jordi Parcerisas no es va limitar a dur a terme un simple encàrrec de museïtzació del poble. Es va associar amb Montserrat Cucurella, una jove arquitecta que ja tenia expe-

EL PASSAT

La iniciativa permet descobrir el passat de diverses joies arquitectòniques

EL PRESENT

La proposta va tenir tant d'èxit que el municipi de Piera va imitar el projecte

riència en el món dels museus, i ella es va ocupar de fer la maquetació i el disseny de les plaques informatives, mentre que ell s'encarregava de la redacció de la informació històrica.

Van dissenyar una ruta que incloïa dades sobre 15 edificis modernistes. Per això, es va elaborar una recerca historiogràfica rigorosa de les cases, en la qual van col·laborar els propietaris i veïns amb documents i fotografies.

Aviat, el poble veí, Piera, es va fer ressò del projecte i, sobretot, dels bons resultats obtinguts. El municipi va encarregar una altra actuació similar, fins i tot més ambiciosa. Aquesta vegada havien d'elaborar 40 plaques.

Tot i que encara treballen en una petita habitació convertida en despatx de la casa del Jordi, ja han creat una empresa, que encara no té nom, però que ja va vent en popa en el món dels negocis. El primer encàrrec va tenir una "correcta" retribució, en paraules dels joves. Per al segon, van presentar un pressupost de 18.000 euros, que, segons expliquen els nous emprenedors, "és un preu just per totes les hores de recerca d'arxius que hi ha darrere, i la feina

GEMMA MIRALDA

Montserrat Cucurella i Jordi Parcerisas en una de les rutes

de disseny i material per elaborar les plaques".

Els plafons estan elaborats amb vinils, vistosos i alhora elegants, contenen la informació i estan protegits amb un metacrilat. A més, aquestes

plaques incorporen un sistema tecnològic, el codi QR, que permet obtenir informació addicional d'un web amb un gest de la càmera del telèfon mòbil. I igualment, permet la lectura de la informació editada en diferents idiomes. Aquest sistema és possible gràcies a la col·laboració entre l'empresa i l'Ajuntament. L'equip informàtic de cada municipi crea aquest codi i dona l'enllaç a l'empresa que s'encarrega de col·locar-lo en un lloc visible del plafó.

Aquesta idea de negoci regala història a la societat, permet que els ciutadans coneguin una mica més les seves localitats i el passat dels seus edificis més singulars. Qui els va construir? Qui els va habitar? "Donem valor a llocs que havien caigut en l'oblit o que eren desconeguts", explica Parcerisas, que elogia la iniciativa, encara que també assenyalava que les coses són difícils per als nous emprenedors. Per això, ha decidit que compaginarà l'empresa amb els estudis de la seva carrera de Dret i Ciències Polítiques. "Potser no surt bé, en sóc conscient, però vivim cada dia amb molta il·lusió", diu del seu nou negoci. ●

Nous i diferents encàrrecs públics i privats

■ Sense fer publicitat, Jordi Parcerisas i Montserrat Cucurella ja tenen diferents encàrrecs damunt la taula, gràcies al boca en boca. I no només d'entitats públiques sinó també de privades, com un celler de cava, el nom del qual prefereixen no revelar encara. De moment, volen gaudir, diuen. Ahir, sense anar més lluny, va ser un dia de festa: el castell de Piera va acollir l'acte d'inauguració del projecte amb la presència de la directora de Patrimoni de la Generalitat.